

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ខ: ៤២ រាជធានីភ្នំពេញ

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីបទបញ្ជាទូទៅ នៃគណនេយ្យសាធារណៈ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- យោងព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តមសីហនុរ័ត ព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- យោងព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០៩៤/៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណនេយ្យមន្ត្រី ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០១នស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ធ្នូ ១៩៩៣
- បានឃើញច្បាប់អំពីការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១១ ន.ស.៩៥ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤
- តាមការចាំបាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

ស្នើ ៩ ៩ ប

មាត្រា 1: អនុក្រឹត្យនេះកំណត់នូវវិធានទាំងឡាយ សំរាប់អនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ និងគណនេយ្យដែលជាលទ្ធផលនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការ ថវិការដ្ឋ ។

កិច្ចប្រតិបត្តិការទាំងនេះ ជាភារៈរបស់អាណាប័ក និងគណនេយ្យករសាធារណៈ ។

កិច្ចប្រតិបត្តិការនេះ ពាក់ព័ន្ធអំពីចំណូល, ចំណាយ, កិច្ចប្រតិបត្តិការរតនវត្ថុ និងបំណែងចែកចំណូលរបស់រដ្ឋ ។

កិច្ចប្រតិបត្តិការនេះ ត្រូវបានលាតត្រដាងនៅក្នុងគណនេយ្យទាំងឡាយដែលបង្កើតឡើងទៅតាមបទដ្ឋានទូទៅ ហើយត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ នៃអាជ្ញាធរដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់។

តារាង I

ថវិការដ្ឋ

មាត្រា 2: ថវិកាគឺជាកិច្ចការដែលព្យាករ និងអនុញ្ញាតចំណូល និងចំណាយរបស់រដ្ឋ ។

ថវិកាត្រូវបានបង្កើត, ឆ្លើយតប, បញ្ចប់ និងប្រតិបត្តិដោយត្រឹមត្រូវទៅតាមច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ និងប្រព័ន្ធថវិកា ។

លេខនាដែលសំដែងគណនីថវិកា ត្រូវបញ្ចប់, អនុម័ត, និងផ្ទៀងផ្ទាត់ក្នុងលក្ខណៈដូចគ្នា ។

ឆ្នោត II

អាណាប័ក, គណនេយ្យករសាធារណៈនិងរដ្ឋនេយ្យករ

ជំពូកទី ១

អាណាប័ក

- មាត្រា 3: អាណាប័ក បញ្ចូលប្រតិបត្តិចំណូល និងបញ្ចាំចំណាយអ្វីដែលមានចែងក្នុងក្របខណ្ឌ ៣ ខាងក្រោមនេះ ។
ចំពោះបញ្ហានេះ, អាណាប័កពិនិត្យអនុវត្តសិទ្ធិទាំងឡាយរបស់រដ្ឋ, ជំរះចំណូល, សន្យានិងជំរះចំណាយ ។
- មាត្រា 4: អាណាប័កអាចជាអាណាប័កដើមខ្សែ ឬ អាណាប័កតាមការប្រទានសិទ្ធិ ហើយអាចប្រគល់សិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន
ឬ រកអ្នកជំនួសក្នុងករណីអាណាប័កអវត្តមាន ឬ មានធុរៈ ។
អាណាប័កដើមខ្សែ ព្រមទាំងអាណាប័កតាមការប្រទានសិទ្ធិ ឬអ្នកជំនួសត្រូវបានតែងតាំងអមគណនេយ្យករមុខការ
ខាងចំណូល និង ចំណាយ ដែលត្រូវបានទទួលបញ្ចាំប្រតិបត្តិដោយអាណាប័កទាំងនោះ ។
- មាត្រា 5: - រដ្ឋមន្ត្រីជាអាណាប័កដើមខ្សែនៃចំណូល និង ចំណាយថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ និងគណនីពិសេសរបស់រដ្ឋសាធារណៈ ។
បទបញ្ជាគណនេយ្យរបស់ក្រសួងនានា ត្រូវបានជ្រើសតាំងឡើងនូវប្រភេទមន្ត្រីរាជការដែលអាចទទួលសិទ្ធិប្រទាន
ឬ ជំនួសអាណាប័កដើមខ្សែក្នុងករណីអវត្តមាន ឬ មានធុរៈ ។
- មាត្រា 6: - អភិបាលខេត្ត-ក្រុង គឺជាអាណាប័កតាមការប្រទានសិទ្ធិ សំរាប់ចំណាយគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលស្តីពី លើមណ្ឌលទឹកដី
ខេត្ត-ក្រុង របស់ខ្លួនក្នុងក្របខណ្ឌ សិទ្ធិប្រទាននៃគណនេយ្យ ដែលធ្វើឡើងដោយអាណាប័កដើមខ្សែ ។
- មាត្រា 7: អាណាប័ក ចេញដីកាចំណូលសំរាប់ធានាការប្រមូលគណនេយ្យរបស់រដ្ឋ ។
អាណាប័ក បញ្ជូនដីកាចំណូលទាំងនេះទៅគណនេយ្យករសាធារណៈដែលទទួលបន្ទុកការប្រមូល ។
- មាត្រា 8: អាណាប័កចេញដីកាចំណាយ ដោយភ្ជាប់ជាមួយយុត្តិកម្មចាំបាច់ជូនទៅគណនេយ្យករសាធារណៈមុខការ នៃ
ចំណាយ ។ នៅពេលដែលគណនេយ្យករព្យួរទុកការទូទាត់ចំណាយណាមួយស្របតាមមាត្រា ៥៩ ខាងក្រោមនេះ,
អាណាប័កអាចបង្ខំជាលាយលក្ខណៈដោយផ្អែកតាមមាត្រា ៦១ ខាងក្រោម, ឱ្យគណនេយ្យករធ្វើការទូទាត់ក្រោម
ការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ។
- មាត្រា 9: ដីកាទាំងឡាយដែលធ្វើឡើងដោយអាណាប័ក ត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងគណនេយ្យចុះបញ្ជី តាមវិធានទូទៅដែលបាន
កំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។
- មាត្រា 10: អាណាប័កជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើសេចក្តីបញ្ជាក់ដែលខ្លួនបានចេញ ។
- មាត្រា 11: ដោយមូលហេតុណាមួយក្នុងការអនុវត្តន៍មុខការរបស់ខ្លួន, អាណាប័កត្រូវទទួលខុសត្រូវដែលចែងដោយនីតិកម្ម
ជាធរមាន ។ ការទទួលខុសត្រូវនេះ អាចដាក់វិន័យ, ព្រហ្មទណ្ឌ ឬ រដ្ឋប្បវេណី ។

ជំពូកទី ២

គណនេយ្យករសាធារណៈ

ត្រា 12: គណនេយ្យករសាធារណៈ ជាអ្នកទទួលបន្ទុក ៖

- ការទទួលខុសត្រូវ និង ប្រមូលចំណូល ដែលអាណាប័កបានប្រគល់ឱ្យប្រមូលឥណទេយ្យដែលសង្កេតឃើញតាមកិច្ចសន្យា, មូលប័ត្រកម្មសិទ្ធិ ឬ មូលប័ត្រផ្សេងៗទៀតដែលគណនេយ្យករត្រូវបានរក្សាទុកដាក់ ព្រមទាំងបញ្ចូលក្នុងបេឡា នូវប្រាក់ពន្ធដារបង់ដល់រដ្ឋ និង ចំណូលគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់ ដែលរដ្ឋមាននីតិសម្បទាទទួល
- ទូទាត់ចំណាយតាមបញ្ជាអាណាប័កដែលនៅអមជាមួយ,
- ការពារ និង រក្សាទុកនូវមូលនិធិ, តម្លៃធានារបស់រដ្ឋ និងគ្រឹះស្ថានសាធារណៈផ្សេងៗទៀត,
- កាន់កាប់មូលនិធិ និង ចលនាគណនីប្រាក់ទំនេរ,
- រក្សាទុកដាក់លិខិតយុត្តិកម្ម នៃកិច្ចប្រតិបត្តិការ និង ឯកសារគណនេយ្យ,
- កាន់គណនេយ្យតាមដំណែងដែលខ្លួនដឹកនាំ,

ត្រា 13: គណនេយ្យករសាធារណៈ មានភារៈកិច្ច ៖

A - ក្នុងវិស័យចំណូល, ត្រួតពិនិត្យភាពត្រឹមត្រូវនៃដីកាចំណូល

B - ក្នុងវិស័យចំណាយ, ត្រួតពិនិត្យ ៖

- លក្ខណៈសម្បត្តិរបស់អាណាប័ក ឬ អាណាប័កតាមការប្រទានសិទ្ធិ
- សំណល់ទំនេរនៃឥណទាន
- ការកំណត់ត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដខ្លួនចំណាយតាមចំណុចដែលពាក់ព័ន្ធដល់រូបធាតុ និង មុខសញ្ញារបស់វា
- ការបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវអំពីសេវាដែលបានធ្វើហើយ និង ភាពប្រាកដប្រជានៃគណនាចំរេឥណទេយ្យ
- មានការបញ្ជាក់ទិដ្ឋភាពរបស់អភិបាលហិរញ្ញវត្ថុលើកិច្ចសន្យា និង អាណត្តិ,
- ផលិតកម្មនៃយុត្តិកម្មឥណទេយ្យ
- អនុវត្តវិធានបទបញ្ជា ស្តីពីអាជ្ញាយុកាល និង ការប្រាសចាកសិទ្ធិនៃឥណទេយ្យ

C - ក្នុងវិស័យបំណែកចំណូល, ត្រួតពិនិត្យ

- ការរក្សានូវសិទ្ធិ, បុព្វសិទ្ធិ, និងនិរុប
- ការរក្សាទុកដាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលមានចែងក្នុង គណនេយ្យរូបធាតុ

14: គណនេយ្យករសាធារណៈទទួលភារៈកិច្ចដឹកនាំប៉ុស្តិ៍គណនេយ្យ ។

ប៉ុស្តិ៍គណនេយ្យ ត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយគណនេយ្យករតែមួយ ។

គណនេយ្យករអាចប្រគល់សិទ្ធិឱ្យទៅអាជ្ញាធរការិយៈ ឬ ច្រើនរូប ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិធ្វើការក្នុងនាមខ្លួន និងក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ។

15: គណនេយ្យករសាធារណៈ ត្រូវបានតែងតាំងដោយមានសេចក្តីយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ជាចាំបាច់ ។ លិខិតតែងតាំងត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ ។ មុននឹងចូលបំពេញភារកិច្ច, គណនេយ្យករសាធារណៈ ត្រូវធ្វើសច្ចាប្រណិធាន ។ គណនេយ្យករទាំងនេះតែងតាំងឡើងសំរាប់អមអាណាប័ក ហើយនិងក្នុងករណីខ្លះអមគណនេយ្យករសាធារណៈឯទៀតដែលខ្លួនមានការទាក់ទង ។ គណនេយ្យករសាធារណៈត្រូវផ្តល់របាយការណ៍យ៉ាងតិចមួយឆ្នាំម្តង ។

មាត្រា 16: - ក្នុងលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយច្បាប់ជាធរមាន. គណនេយ្យករសាធារណៈទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួន និងជាប្រាក់កាសពី កិច្ចប្រតិបត្តិការដែលខ្លួនទទួលបន្ទុកតាមន័យក្នុងមាត្រា ១២ និង អនុវត្តការត្រួតពិនិត្យដោយទៀងទាត់តាមខ្លឹមសារ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣ ។

មាត្រា 17: - គណនេយ្យករ និង អាណាប័កមានមុខងារវិសមិត្តិក្តា ។ អ្វី ឬប្រពន្ធរបស់អាណាប័កក៏អាចធ្វើជាគណនេយ្យករ ឱ្យអង្គការសាធារណៈ ដែលខ្លួនជាអាណាប័កបំពេញមុខងារនៅទីនោះ ។

មាត្រា 18: - ប្រភេទគណនេយ្យករសាធារណៈរបស់រដ្ឋ មានដូចតទៅនេះ ៖
- គណនេយ្យករផ្ទាល់របស់រដ្ឋាភិបាល
- គណនេយ្យករ រដ្ឋបាលហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា 19: - ក្រោមអំណាចនៃរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ គណនេយ្យករផ្ទាល់របស់រដ្ឋាភិបាលដើមខ្សែ ឬ រង ត្រូវ អនុវត្តរាល់កិច្ចប្រតិបត្តិការចំណូល ឬ ចំណាយថវិកាទូទៅ និងគណនីពិសេសនៃរដ្ឋាភិបាល. រាល់កិច្ចប្រតិបត្តិការគនៈ វត្ថុ និងជាទូទៅរាល់កិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុដែលរដ្ឋទទួលបន្ទុក លើកលែងតែកិច្ចប្រតិបត្តិការណាដែលការអនុវត្តន៍ ត្រូវបានប្រគល់ឱ្យគណនេយ្យករសាធារណៈផ្សេងទៀត ។

មាត្រា 20: - គណនេយ្យកររដ្ឋាភិបាល ដែលជាគណនេយ្យករកណ្តាលនៃរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងពេញមានលក្ខណៈសម្បត្តិជាគណនេយ្យករដើមខ្សែ ។
គណនេយ្យករនេះ អនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់អាណាប័កដើមខ្សែ និង ប្រមូលផ្តុំនូវរាល់កិច្ចប្រតិបត្តិការដែលធ្វើឡើង ដោយគណនេយ្យកររដ្ឋាភិបាលខេត្ត-ក្រុង និងគណនេយ្យករនៃអង្គការរដ្ឋបាលហិរញ្ញវត្ថុ ។ គណនេយ្យករដើមខ្សែនេះ អនុវត្ត និង ប្រមូលផ្តុំកិច្ចប្រតិបត្តិការគនៈវត្ថុរបស់រដ្ឋជាមួយវិទ្យាស្ថានបោះប្រាក់និព្វិតរបស់រដ្ឋាភិបាល ដែលមាន លក្ខណៈជាតិ និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ ។ គណនេយ្យករនេះ បង្កើតឡើងនូវគណនីប្រចាំឆ្នាំរបស់រដ្ឋក្រោយ ពេលដែលប្រមូលផ្តុំកិច្ចប្រតិបត្តិការថវិកាទូទៅ និង គណនីពិសេស ។

មាត្រា 21: - គណនេយ្យកររបស់រដ្ឋាភិបាលខេត្ត-ក្រុង មានលក្ខណៈសម្បត្តិជាគណនេយ្យកររង. អនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់ អាណាប័កតាមការប្រទានសិទ្ធិ នៅតាមមណ្ឌលខេត្ត-ក្រុងរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា 22: - គណនេយ្យកររដ្ឋបាលហិរញ្ញវត្ថុ មានភារៈកិច្ចប្រមូលពន្ធដារ. ពន្ធគយ. បំណុលពន្ធ. ផលិតផលនៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ និងចំណូលផ្សេងៗ ព្រមទាំងការពិន័យសារពើពន្ធ និងសេវាហិរញ្ញវត្ថុប្រាក់ពន្ធ និងសេវាហិរញ្ញវត្ថុប្រាក់ពន្ធដែលពាក់ព័ន្ធក្នុង លក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយច្បាប់ និង បទបញ្ជា ។ គណនេយ្យករនោះត្រូវបង់ចូលទៅរដ្ឋាភិបាលជាតិនូវប្រាក់ចំណូលដែល ខ្លួនប្រមូលបានតាមសមធម៌ភាព កំណត់ដោយសារាចរ ។

ជំពូកទី ៣

រដ្ឋទេយ្យករ

- មាត្រា 23: រដ្ឋទេយ្យករមួយចំនួនអាចទទួលបានបន្ទុកជំនួសគណនេយ្យករសាធារណៈ ក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការប្រមូលចូលបេឡា និងចំណាយទូទាត់ ។
- រដ្ឋទេយ្យចំណូល និង រដ្ឋទេយ្យបុរេប្រទានរបស់រដ្ឋ ត្រូវបានបង្កើតដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និង សាមីក្រសួងដែលពាក់ព័ន្ធ ។
- គណនេយ្យករសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ដែលរដ្ឋទេយ្យករធ្វើប្រតិបត្តិការជំនួស ហៅថាគណនេយ្យករមុខការរបស់អាណាប័ក ដែលរដ្ឋទេយ្យនោះនៅក្រោមចំណុះ ។
- មាត្រា 24: រដ្ឋទេយ្យចំណូល និង រដ្ឋទេយ្យបុរេប្រទាន ស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់អាណាប័ករបស់ខ្លួន និង គណនេយ្យករមុខការ ។
- រដ្ឋទេយ្យករទាំងនេះ ក៏ស្ថិតនៅក្រោមការផ្ទៀងផ្ទាត់របស់អធិការកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុទៅ, និងពីអាជ្ញាធរទាំងឡាយដែលមាននីតិសម្បទា ត្រួតពិនិត្យនៅនឹងកន្លែងចំពោះអាណាប័ក និងគណនេយ្យករមុខការដែរ ។
- មាត្រា 25: រដ្ឋទេយ្យករទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួន និងជាប្រាក់កាស នូវការរក្សាការពារមូលនិធិដែលខ្លួនទទួលបាន ឬមូលនិធិទាំងឡាយណាដែលត្រូវបានបុរេប្រទានពីគណនេយ្យករមុខការ, រក្សាទុកដាក់លិខិតយុត្តិកម្ម ព្រមទាំងកាន់កាប់គណនេយ្យប្រតិបត្តិការទៀតផង

តារាង III

កិច្ចប្រតិបត្តិការ

ជំពូកទី ១

កិច្ចប្រតិបត្តិការចំណូល

ផ្នែកទី ១

បទបញ្ញត្តិរួម

- មាត្រា 26: ចំណូលរបស់រដ្ឋមាន ពន្ធអាករ, សិទ្ធិ និងចំណូលប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងៗទៀត, ផលិតផលនៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ, ធាក់ឆ្លើយទណ្ឌរវាងប្រាក់កាសផ្សេងៗ និង ផលិតផលផ្សេងៗទៀត ដែលអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ និង បទបញ្ជាជាធរមាន ឬក៏ចេញមកពីសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ឬពីអនុសញ្ញានានា ។
- មាត្រា 27: ការបញ្ចូលជាចំណូលគឺចំនួនទឹកប្រាក់ទាំងអស់នៃផលិតផលនានា ដោយគ្មានធ្វើការកាត់កងរវាងចំណូល និងចំណាយនានាទេ ។
- ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលបានចែងសំរាប់ចំណូលនិមួយៗ, ចំណូលត្រូវបានជំរះជាមុនសិន មុននឹងត្រូវបានប្រមូល ។ គណនេយ្យដែលបានជំរះបញ្ជីហើយ ត្រូវមានចេញដីកាចំណូល ។ កិច្ចការជំរះ គឺកំណត់ចំនួនទឹកប្រាក់នៃចំណូលរបស់អ្នកជាប់អាករ ។

* មាត្រា 28: ការទូទាត់អាចធ្វើឡើងដោយបង់ជាសាច់ប្រាក់, ដោយប្រគល់មូលធនទានបំពេញ ឬ ផលបំពេញធនាគារ ឬ បង្វែរចូលកណ្តនៃ
ប្រាក់ទំនេរណាមួយ ដែលបានបើកក្នុងនាមធនាគារណាមួយ ។
➤ ចាប់ពីកំណត់ត្រាចាក់មួយ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ, នោះការទូទាត់ជាចាំបាច់ត្រូវធ្វើតាមមូល
ទានបំពេញ ឬផលបំពេញធនាគារ ឬមួយដោយការបង្វែរ ។

មាត្រា 29: ការបង់ជាសាច់ប្រាក់, ត្រូវចេញបង្កាន់ដៃជូន ។ ទំរង់នៃបង្កាន់ដៃ និងលក្ខខណ្ឌនានាសំរាប់ចេញបង្កាន់ដៃនោះ ត្រូវបានកំណត់
ដោយ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។
លើកលែងតែវិធានដែលបានចែងនៅវគ្គទី ១ នៃមាត្រានេះ ពុំត្រូវមានចេញបង្កាន់ដៃទេ :
- បើកាលណាអ្នកជាប់អាកររបង់ប្រាក់ជាតែម្សិល, តម្រូវបង្គន់ និងជាទូទៅការផ្គត់ផ្គង់សំភារៈ ដែលបានបញ្ជាក់គ្រប់គ្រាន់អំពីក
ទូទាត់នៃសិទ្ធិនោះ ។
- បើមានការបញ្ជាក់ទទួលប្រាក់លើឯកសារ ប្រគល់ទៅអ្នកជាប់អាករវិញ ។

មាត្រា 30: បើការប្រមូលដោយសម្រុះសម្រួលពុំអាចធ្វើទៅបាន នោះការប្រមូលឥណទានដោយបង្ខំត្រូវបានប្រព្រឹត្តទៅអាស្រ័យដោយអំណាច
នៃមូលបត្រដែលមានឥទ្ធិពលបង្ខំឱ្យប្រតិបត្តិ ។

មាត្រា 31: វិធានផ្ទាល់និងប្រភេទឥណទាននីមួយៗ ត្រូវកំណត់លក្ខខណ្ឌដែលក្នុងនោះការប្រមូលឥណទានអាចត្រូវបានទុក ឬបោះបង់ចោល
ឬ មួយក្នុងលក្ខខណ្ឌបន្ទុះបន្ទុយបំណុល ឬការចរចាណាមួយអាចកើតមានឡើង ។

មាត្រា 32: ឥណទានរបស់រដ្ឋត្រូវបានរួចខ្លួន បើឥណទាននោះបង្ហាញបង្កាន់ដៃត្រឹមត្រូវ បើឥណទាននោះមានសំរាប់រដ្ឋអាជ្ញាធរកាល
ឬត្រូវធនាគារណាមួយណាមួយទទួលស្គាល់ថា បានបង់ជាផលបំពេញធនាគារដែលជាគុណប្រយោជន៍ដល់ធនាគារហើយ

ផ្នែកទី ២

ពន្ធដារ និង ចំណូលប្រហាក់ប្រហែល

មាត្រា 33: ពន្ធដារ និង ចំណូលប្រហាក់ប្រហែល ត្រូវបានជំរះផ្ទៀងផ្ទាត់ និងប្រមូលសមស្របតាមលក្ខខណ្ឌដែលបានចែងដោយច្បាប់ និង
បទបញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ផ្នែកទី ៣

ផលិតផលនៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ

មាត្រា 34: ផលិតផលនៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ និង ចំណូលប្រហាក់ប្រហែល ត្រូវបានជំរះផ្ទៀងផ្ទាត់ និងប្រមូលឱ្យសមស្របតាមលក្ខខណ្ឌដែលចុះ
និង បទបញ្ជាបានចែងចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ ។
ក្នុងករណីគ្មានអាជ្ញាធិដោយឡែក ហើយក្នុងដំណាក់កាលផលិតផលនៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ត្រូវជំរះផ្ទៀងផ្ទាត់ និងប្រមូលទៅ
លក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងផ្នែកទី ៥ ដូចខាងក្រោមនេះ ។

ផ្នែកទី ៤
ពិន័យ និង ទណ្ឌវាទជាប្រាក់កាសផ្សេងៗ

មាត្រា 35: ទណ្ឌវាទនឹងពិន័យជាប្រាក់កាស រួមមាន ៖

- ពិន័យជាព្រហ្មទណ្ឌ, រដ្ឋប្បវេណី និង រដ្ឋបាល និងពិន័យជាសារពើពន្ធផ្សេងៗទៀត
 - ការរឹបអូស, ជួសជុល សំណងការខូចខាត និងការប្រាក់យឺតយ៉ាវ
 - សោហ៊ុយតុលាការ,
- ពន្ធតែមប្រិ និង ចុះបញ្ជីកា " គឺទណ្ឌវាទជាប្រាក់កាស "

មាត្រា 36: ការប្រមូលប្រាក់កាសពីទណ្ឌវាទ ត្រូវបានប្រគល់ឱ្យឥណទេយ្យករផ្ទាល់របស់រតនាគារ ។ ការទារប្រមូលនេះ គឺធ្វើទៅលើទណ្ឌិត, ឥណាយិករ, បុគ្គលិកស៊ីវិលទទួលខុសត្រូវ និង ប្រតិសិទ្ធិទៅតាមច្បាប់ ។

មាត្រា 37: លក្ខណៈពីការបង់ថ្នាក់ពិន័យបទល្មើសចរាចរ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ផ្នែកទី ៥
បំណុលផ្សេងៗ

មាត្រា 38: ការជំរះឥណទេយ្យរបស់រដ្ឋ ក្រៅពីឥណទេយ្យដែលមានចែងនៅផ្នែក ២, ៣ និង ៤ ខាងលើ ត្រូវប្រតិបត្តិតាមប្រភេទនៃឥណទេយ្យលើមូលដ្ឋានដែលកំណត់ដោយច្បាប់, បទបញ្ជា, សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ឬ អនុសញ្ញានានា ។

មាត្រា 39: ឥណទេយ្យណាមួយដែលបានជំរះ ត្រូវពាក់ព័ន្ធទៅនឹងដីកាចំណូល ដោយបញ្ជាក់ច្បាស់ពីមូលដ្ឋាននៃកិច្ចជំរះ ។ ការភ័ន្តច្រឡំនៃកិច្ចជំរះធ្វើឱ្យខូចប្រយោជន៍ដល់ឥណាយិក ត្រូវតែចេញដីការឱ្យលប់ចោល ឬ បន្ថយចំណូល ។ បញ្ហានេះ ត្រូវបញ្ជាក់មូលដ្ឋាននានានៃកិច្ចជំរះបញ្ជីថ្មីនេះ ។

មាត្រា 40: ដីកាចំណូលត្រូវធ្វើចូលទៅអ្នកជាប់អាគារដោយអាណាប័ក ឬដោយឥណទេយ្យករតាមការណែនាំរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា 41: បើការប្រមូលដោយសម្រុះសម្រួលមិនអាចធ្វើទៅបាន, ប្រាក់ចំណូលត្រូវប្រមូលដោយបង្ខំ ក្នុងលក្ខណៈដែលបានចែងដោយច្បាប់ និង បទបញ្ជា ។

ផ្នែកទី ៦
រដ្ឋទេយ្យនៃចំណូល

មាត្រា 42: លើកលែងតែបទបញ្ញត្តិដែលយល់ព្រមដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ, ពន្ធ, សិទ្ធិ និង អាករ ដែលមានលក្ខណៈជាសារពើពន្ធ មិនអាចប្រមូលតាមរយៈនៃរដ្ឋទេយ្យបានទេ ។ ប្រភេទនៃផលិតផលដែលត្រូវបង់ចូលដោយផ្អែកតាមបទបញ្ញត្តិក្នុងវត្ថុមុន ត្រូវបានកំណត់ដោយប្រកាសនានា ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ ខាងលើ ។

7

មាត្រា 43: ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នានឹងគណនេយ្យសាធារណៈ រដ្ឋទេយ្យកម្មប្រមូលចំណូលពីអ្នកជាប់អាគាររាយការណ៍ជាសាច់ប្រាក់ ឬ ដោយមូលហេតុបំប្លែងធនាគារ ឬ ដោយបង្វែរធនាគារទៅឯធនាគារ ។

មាត្រា 44: រដ្ឋទេយ្យកម្មបង់ចំណូលដែលប្រមូលបានឱ្យគណនេយ្យកម្មខុសការ ។ ការបង់ចំណូលនេះ ត្រូវធ្វើឡើងជាអប្បបរមាមួយខែម្តង មូលហេតុបំប្លែងធនាគារ ត្រូវប្រគល់ជូនគណនេយ្យកម្មខុសការយ៉ាងយូរបំផុតមួយថ្ងៃក្រោយដែលបានទទួល ។

ជំពូកទី ២

* កិច្ចប្រតិបត្តិការចំណាយ

មាត្រា 45: ចំណាយទាំងឡាយរបស់រដ្ឋ ត្រូវតែគ្រោងនៅក្នុងថវិកា ហើយត្រូវឱ្យស្របតាមច្បាប់ និង បទបញ្ជា ។

មាត្រា 46: មុននឹងធ្វើការទូទាត់ ចំណាយ ត្រូវតែបានធ្វើកិច្ចសន្យា ជំរះ និង ធ្វើអាណាប័ក ។

ផ្នែកទី ១

កិច្ចសន្យា

មាត្រា 47: កិច្ចសន្យាជាប្រព្រឹត្តិកម្មមួយដែលរដ្ឋបង្កើត ឬ ជាក់លាក់សំគាល់មួយថា ខ្លួនត្រូវមានកាតព្វកិច្ចទទួលបន្ទុកក្នុងកិច្ចការនេះ ។

មាត្រា 48: មានតែអាណាប័កទេ ដែលមានឋានៈអាចធ្វើសន្យាចំណាយរបស់រដ្ឋបាន ។

មាត្រា 49: ផ្នែកតាមបទបញ្ញត្តិពិសេសចំពោះឥណទានដែលអាចវាយតម្លៃបាន កិច្ចសន្យា ត្រូវបានកំណត់ក្នុងទឹកប្រាក់ឥណទាន ដែលបានអនុញ្ញាតយ៉ាងត្រឹមត្រូវដោយច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ។
សម្លាកនៃកិច្ចសន្យាប្រចាំខែទាំងឡាយ ត្រូវកំណត់ឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ទៅតាមការប្រទូរណ៍នៃចំណូល ។

មាត្រា 50: កិច្ចសន្យាត្រូវបានចុះបញ្ជីកាតព្វកិច្ចកាន់ដោយអាណាប័កមេម៉ឺន និង ដោយអាណាប័កតាមការប្រទានសិទ្ធិ ក្នុងកិច្ចមួយដែលបានប្រគល់សិទ្ធិឱ្យ ។

ផ្នែកទី ២

កិច្ចជំរះបញ្ជី

មាត្រា 51: កិច្ចជំរះបញ្ជីមានវត្ថុបំណងផ្ទៀងផ្ទាត់ភាពពិតប្រាកដនៃចំណូល និងបញ្ឈប់ទឹកប្រាក់ចំណាយ ។ កិច្ចជំរះបញ្ជីនេះធ្វើឡើងក្រោយពីបានឃើញមូលបត្រ បញ្ជាក់ពីសិទ្ធិរបស់ឥណទាយក ។

មាត្រា 52: ចំណាយរបស់រដ្ឋ ត្រូវជំរះដោយអាណាប័ក ។

ផ្នែកទី ៣
អាណាប័ណ្ណ

- មាត្រា 53: អាណាប័ណ្ណជាប្រតិភូកម្មវត្ថុ ដែលបញ្ជាឱ្យរដ្ឋសមបំណុលរបស់រដ្ឋ ដោយស្របតាមលទ្ធផលនៃកិច្ចជំរះ ។
- មាត្រា 54: ចំណាយទាំងឡាយរបស់រដ្ឋ ត្រូវធ្វើអាណាប័ណ្ណដោយអាណាប័ក ។ ដើម្បីសំរេចកិច្ចនេះ អាណាប័កចេញអាណត្តិបើកប្រាក់ ។
អាណត្តិចេញដោយអាណាប័កដើមខ្សែ ត្រូវចុះបំពេញតាមប្រភេទនៃឥណទានដែលបានផ្តល់ជូនដោយថវិកា ។
អាណត្តិចេញដោយអាណាប័កតាមការប្រទានសិទ្ធិ ត្រូវចុះបំពេញតាមប្រភេទនៃឥណទាន ដែលប្រគល់ដោយអាណាប័កដើមខ្សែ តាមរយៈប្រកាសសិទ្ធិប្រទាន ។
- មាត្រា 55: អាណត្តិ និង ប្រកាសសិទ្ធិប្រទានឥណទាន ត្រូវឆ្លងទិដ្ឋាការជាមុនពីអ្នកត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុ ។
អាណត្តិ និង ប្រកាសសិទ្ធិប្រទានឥណទានណាដែលគ្មានទិដ្ឋាការរបស់អ្នកត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុ គឺពុំមានតម្លៃទេចំពោះគណនេយ្យករ ។
- មាត្រា 56: អាណត្តិដែលចេញដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងនាមអាណាប័កដើមខ្សែ និង ចេញដោយអ្នកទទួលខុសត្រូវនៃរដ្ឋបាលកណ្តាលក្នុងនាមអាណាប័កតាមការប្រទានសិទ្ធិ ត្រូវបានចាត់ចែងដោយគណនេយ្យករកណ្តាលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។
អាណត្តិចេញដោយអភិបាលខេត្ត-ក្រុង ក្នុងនាមអាណាប័កតាមការប្រទានសិទ្ធិ ត្រូវបានចាត់ចែងដោយគណនេយ្យកររបស់រាជរដ្ឋាភិបាលខេត្ត-ក្រុង ដែលជានិស្សន្ទរបស់អភិបាលខេត្ត-ក្រុងនោះ ។

ផ្នែកទី ៤
ការទូទាត់

- មាត្រា 57: ការទូទាត់ជាប្រតិភូកម្ម ដែលរដ្ឋត្រូវបានរំដោះបំណុលរបស់ខ្លួន ។
លើកលែងករណីដែលបានចែងដោយច្បាប់ និង បទបញ្ជា ការទូទាត់ពុំអាចធ្វើទៅបានមុនរយៈពេលត្រូវសមបំណុល ឬ មុនការអនុវត្តនៃសេវាបានឡើយ ។
ប៉ុន្តែពេលខ្លះប្រាក់រំដោះ ឬ ប្រាក់បុរេប្រទាន អាចប្រគល់ឱ្យសហគ្រិន ឬអ្នកផ្គត់ផ្គង់បានក្នុងលក្ខខណ្ឌចែងដោយបទបញ្ជាជាធរមាន ។
- មាត្រា 58: គណនេយ្យករមុខការដែលចែងនៅក្នុងមាត្រា ៥៦ ខាងលើ ចាត់វិធីទូទាត់អាណត្តិ ។
កិច្ចការទូទាត់អាចធ្វើឡើងដោយការប្រគល់សាច់ប្រាក់ មូលហ្សូនបំពុត ឬដោយបង្វែរ ។
- មាត្រា 59: នៅឱកាសអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យទៅតាមមាត្រា ១៣ ខាងលើ បើកត់សំគាល់ឃើញមានភាពមិនត្រឹមត្រូវ នោះគណនេយ្យករសាធារណៈត្រូវព្យួរទុកការទូទាត់ ហើយត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដល់អាណាប័ក ។
ការទូទាត់ក៏អាចព្យួរទុកបានដែរ កាលណាគណនេយ្យករសាធារណៈបានពិនិត្យឃើញសេចក្តីបញ្ជាក់ដែលមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ១០ ពុំមានភាពត្រឹមត្រូវ ។

តា 60: ដោយរន្ធត្រូវតែចុងក្រោយដោយក្រោយ ២ ម៉ោង ៣០ វិនាទី គណនេយ្យក្រុមរន្ធត្រូវតាមបញ្ជា រួចហើយត្រូវរាយការណ៍ជូនរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។ បញ្ហាទាមទារបង្ខំ ចេញដោយអាណាប័ក ត្រូវបានបញ្ជូនទៅតុលាការព្រំដែន ដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

តា 61: ដោយបដិប្បញ្ញត្តិទាំងបទបញ្ញត្តិនៃក្រឹត្យទីមួយ នៃមាត្រាខាងលើនេះ. គណនេយ្យក្រុមត្រូវបដិសេធបញ្ជាទាមទារបង្ខំទាំងនោះ កាលណាការព្យួរទុកនៃការទូទាត់មានមូលហេតុបណ្តាលមកពី :

- ភាពមិនទំនេរ នៃគណនេយ្យ
- ពុំមានទិន្នាការលើអាណត្តិ ដោយអ្នកត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុ
- ពុំមានយុត្តិកម្ម (ការបញ្ជាក់) ពីសេវាដែលបានធ្វើហើយ (Service fait)
- លក្ខណៈមិនឱ្យរួចបំណុល នៃការទូទាត់.

ក្នុងករណីបដិសេធបញ្ជាទាមទារបង្ខំ. គណនេយ្យក្រុមត្រូវរាយការណ៍ភ្លាមជូនរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីធ្វើការ សម្របសម្រួលជាមួយរដ្ឋមន្ត្រីដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា 62: រាល់ការជំទាស់ ឬការឱ្យដំណឹងផ្សេងៗដែលមានកម្រិតបញ្ឈប់ការទូទាត់ ត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្ទាល់ដៃនៃគណនេយ្យក្រុមសាធារណៈ មុខការចំណាយ ។

មាត្រា 63: លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយដែលក្នុងនោះគណនេយ្យមិនបានទូទាត់ ត្រូវបានផុតរលត់ជាស្ថាពរ ហើយជាប្រយោជន៍រដ្ឋត្រូវកំណត់ ដោយច្បាប់ ។

ផ្នែកទី ៥

កិច្ចដំណើរការ រដ្ឋទេយ្យបុរេប្រទាន

មាត្រា 64: លើកលែងតែបដិប្បញ្ញត្តិដែលយល់ព្រមដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ. ត្រូវបានទូទាត់តាមរយៈរដ្ឋទេយ្យនូវ :

- ១ - ចំណាយកំប៉ិតកំប៉ង់សំខាន់ៗក្នុងចំនួនទឹកប្រាក់ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- ២ - លាភការទាំងឡាយរបស់បុគ្គលិក
- ៣ - សម្របជាបន្ទាន់ និង ពិសេស
- ៤ - ចំណាយធ្វើដំណើរ និង ប្រាក់បំណាច់បេសកកម្ម

មាត្រា 65: ត្រូវទុកលទ្ធភាពសំរាប់ឱ្យរដ្ឋទេយ្យករនិមួយៗ នូវបុរេប្រទានមួយដែលមានទឹកប្រាក់កំណត់ដោយអាជ្ញាធរដែលបានបង្កើតចេញ រដ្ឋទេយ្យ និង ជាយថាហេតុ អាជ្ញាធរនេះត្រូវបានស្នើឡើងវិញក្រោមរូបភាពដូចគ្នា ។
លើកលែងតែបដិប្បញ្ញត្តិយល់ព្រមដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ. ចំនួនប្រាក់បុរេប្រទាននេះជាអតិបរិមាណនឹង មួយភាគប្រាំបី នៃចំនួនទឹកប្រាក់គ្រោងចំណាយប្រចាំឆ្នាំ ដែលរដ្ឋទេយ្យករអាចទូទាត់បាន ។
បុរេប្រទាន ត្រូវបង់ដោយគណនេយ្យក្រុមសាធារណៈមុខការ ផ្អែកតាមសំណើរបស់រដ្ឋទេយ្យករដែលមានចុះទិន្នាការដោយ អាណាប័ក ។

មាត្រា 66: ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នានឹងគណនេយ្យសាធារណៈ. រដ្ឋទេយ្យករ ធ្វើប្រតិបត្តិការទូទាត់ចំណាយដោយបង្វែរ ឬ ដោយមូលហេតុ ទាន់ប្រុង លើកលែងតែរបស់ខ្លួននៃវត្តមាន ឬមួយដោយសាច់ប្រាក់កំណត់ ។

មាត្រា 67: រដ្ឋធម្មនុញ្ញប្រគល់វិសិដ្ឋកិច្ចការចំណាយដែលបានទទួលដោយខ្លួនផ្ទាល់ជូនអាណាប័ក យ៉ាងយូរបំផុតក្នុងរយៈពេលបួនខែ
ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទទទួលបានចំណាយ ។
ចំពោះទឹកប្រាក់ចំណាយណា ដែលទទួលស្គាល់ជាត្រឹមត្រូវហើយ នោះអាណាប័កចេញអាណត្តិនិយ័តកម្មមួយ ដើម្បីជាតុណ
ប្រយោជន៍ដល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។
ប្រាក់បុរេប្រទាន ត្រូវបានប្រមូលមកវិញដោយកត់ត្រាទឹកប្រាក់អាណត្តិនិយ័តកម្មនេះ ចុះខាងឥណទាននៃគណនីប្រាក់បញ្ញើ
របស់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ក្នុងលេខនារបស់គណនេយ្យកម្មការ ។ ✓

ជំពូកទី ៣
ប្រតិបត្តិការរតនៈវត្ថុ

ផ្នែកទី ១
គោលការណ៍ចម្បង

មាត្រា 68: ដែលហៅថាប្រតិបត្តិការរតនៈវត្ថុ គឺរាល់ចលនាសាច់ប្រាក់, តម្លៃដែលអាចកេណ្ឌប្រមូលបាន, គណនីនីតិវិធីភ័ណ្ឌ និង គណនី
ចរន្ត ហើយនិងប្រតិបត្តិការទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងគណនីឥណទេញ និង បំណុលរយៈពេលខ្លី ។

មាត្រា 69: ប្រតិបត្តិការរតនៈវត្ថុ ត្រូវបានពិណនាតាមប្រភេទទាំងស្រុង ដោយគ្មានការបំព្រួញឡើយ ។
បន្ទុក និង ផលិតផល ដែលបណ្តាលមកពីការអនុវត្តន៍ប្រតិបត្តិការរតនៈវត្ថុ ត្រូវបានកំណត់ក្នុងគណនីថវិកា ។

មាត្រា 70: ប៉ុស្តិ៍គណនេយ្យមួយមានបេឡាតែមួយគត់ ។

មាត្រា 71: អង្គការសាធារណៈ ត្រូវដាក់ធ្វើទុកមូលនិធិរបស់ខ្លួននៅធនាគារ, រៀបចំឱ្យមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិង
ហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា 72: មានតែគណនេយ្យករសាធារណៈទេ ដែលមានសម្បទាឱ្យរក្សាមូលនិធិរបស់ធនាគារ ។

មាត្រា 73: អាណាប័ក និង ភ្នាក់ងាររដ្ឋផ្សេងៗ ដែលគ្មានលក្ខណៈសម្បត្តិជាគណនេយ្យករសាធារណៈ មិនអាចបើកគណនីក្នុងធនាគារ
ឬ គ្រឹះស្ថានឥណទានសាធារណៈ ឬ ឯកជនឡើយ ។

* ក៏ប៉ុន្តែ អ្នកទទួលខុសត្រូវអង្គភាពគ្រប់គ្រងឥណទានដែលពាក់ព័ន្ធចេញមានដោយជំនួយក្រៅប្រទេស អាចបើកគណនីនៅធនាគារបាន
សំរាប់ការប្រតិបត្តិការរបស់ឥណទាន ក្នុងករណីណាដែលកិច្ចព្រមព្រៀងបានចុះហត្ថលេខាជាមួយអ្នកផ្តល់មូលនិធិ ។ ការបើកគណនីទាំង
នេះ ត្រូវឆ្លងកាត់ការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ផ្នែកទី ២
ប្រាក់ទំនេរ និង ចលនានៃមូលនិធិ

មាត្រា 74: ប្រាក់ទំនេរបស់គណនេយ្យករសាធារណៈនៃរតនាគារ ត្រូវរក្សាទុកក្រោមរូបភាពជា :

- សាច់ប្រាក់ក្នុងបេឡា
- និក្ខិតភ័ណ្ឌក្នុងគណនីចរន្តតែមួយ ដែលបើកនៅធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ។

X មាត្រា 75: ប្រាក់ទំនេរបស់គណនេយ្យករនៃរដ្ឋបាលហិរញ្ញវត្ថុ (កន្ទុក, ឆយ) របស់រដ្ឋទេយ្យចំណូល និង រដ្ឋទេយ្យបុរេប្រទាន ត្រូវបានរក្សាទុកក្រោមរូបភាពជា :

- សាច់ប្រាក់ក្នុងបេឡា
- និក្ខិតភ័ណ្ឌក្នុងគណនី ដែលបើកក្នុងឈ្មោះនៃគណនេយ្យករផ្ទាល់របស់រតនាគារ ។

មាត្រា 76: រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ កំណត់វិធានទាំងឡាយដែលទាក់ទងដល់ការកំរិតចំនួនសាច់ប្រាក់ ដែលគណនេយ្យករ និង រដ្ឋទេយ្យករត្រូវទុក ។

មាត្រា 77: គណនេយ្យករសាធារណៈរបស់រដ្ឋ មិនអាចបើកគណនីនៅធនាគារ ឬ គ្រឹះស្ថានឥណទាន ដែលមានលក្ខណៈឯកជនបានទេ វៀរលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

X មាត្រា 78: ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ជាអ្នកទទួលរក្សាទុកផ្តាច់មុខនូវមូលនិធិទាំងឡាយដែលកាន់កាប់ដោយគណនេយ្យករផ្ទាល់របស់រតនាគារ

មាត្រា 79: បុរេប្រទានដែលធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាយល់ព្រមឱ្យដល់រតនាគារ ក្នុងកំរិត និងលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់ស្តីពីការចំណាត់ និង ដោយច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបានបញ្ជាក់ក្នុងគណនីតែមួយគត់ដែលបើកឡើងក្នុងឈ្មោះរបស់គណនេយ្យករករ នៃរតនាគារ ។

មាត្រា 80: ក្រៅពីចលនាសាច់ប្រាក់ដែលចាំបាច់សំរាប់ផ្គត់ផ្គង់ ឬការដកចេញពីបេឡារបស់គណនេយ្យករ រាល់ការទូទាត់រវាងគណនេយ្យករ សាធារណៈ ត្រូវធ្វើដោយការបង្វែរគណនី ។

ផ្នែកទី ៣
និក្ខិតភ័ណ្ឌ

មាត្រា 81: ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និងបទបញ្ជាទាំងឡាយ ឬដោយអំណាចនៃអនុសញ្ញា និក្ខិតភ័ណ្ឌរបស់រតនាគារជាអង្គការ និង ឯកជននានា ដែលធ្វើទុកមូលនិធិនៅរតនាគារក្នុងនាមជាភាពពិត ឬដោយឥតបង្ខំ ឬដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើប្រតិបត្តិការចំណូល និង ចំណាយ តាមរយៈគណនេយ្យកររបស់រតនាគារ ។ វៀរលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និក្ខិតភ័ណ្ឌម្នាក់អាចបើកគណនីតែមួយគត់នៅរតនាគារ ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ កំណត់លក្ខខណ្ឌនៃការបើក និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណនីទាំងឡាយ ដែលបានបើកក្នុងនាមនិក្ខិតភ័ណ្ឌ ព្រមទាំងអត្រានិងបែបបទចម្រុះបញ្ជីនៃការដកចេញឱ្យនិក្ខិតភ័ណ្ឌទាំងនោះ ។

មាត្រា 82 : គណនេយ្យកររដ្ឋអាចធ្វើប្រតិបត្តិការចំណូល និងចំណាយទាំងឡាយជាប្រយោជន៍ដល់នីតិករនៃធនាគារ ក្នុងលក្ខខណ្ឌ ដែលកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា 83 : រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អាចផ្តល់នីតិសម្បទា ដល់គណនេយ្យករនៃធនាគារឱ្យរ៉ាប់រងផ្នែកទទួលទុក មូលនិធិឯកជន ។

មាត្រា 84 : គណនីដែលបើកនៅធនាគារក្នុងនាមនីតិករ មិនត្រូវមានវិចារន៍ (ដក ឬចាយលុយលើសចំនួនដែលមានទេ) ។

ជំពូកទី ៤ ការខ្ចី និង សន្យា

មាត្រា 85 : គ្មានបំណុលរបស់រដ្ឋណាមួយអាចកើតមានក្រោមរូបភាពបោះផ្សាយមូលប័ត្ររយៈពេលវែង រយៈពេលមធ្យម និង រយៈពេលខ្លី ជាឥណទាននៃអ្នកផ្គត់ផ្គង់ ឬជាការសន្យាផ្សេងៗទៀតដែលអាចសងតាមដំណាក់កាល ឬសងតាមឆ្នាំ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុឡើយ ។
ច្បាប់មួយនឹងកំណត់អំពីលក្ខខណ្ឌនៃប្រតិបត្តិការនេះ ។

ជំពូកទី ៥ កិច្ចប្រតិបត្តិការផ្សេងៗ

មាត្រា 86 : ប្រតិបត្តិការទាំងឡាយដែលមិនបានកំណត់ក្នុង ជំពូកទី ១ ដល់ ៤ ខាងលើនៃប្រតិបត្តិការពាក់ព័ន្ធនឹងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ តម្លៃដែលត្រូវបោះផ្សាយព្រមទាំងវត្ថុ និង តម្លៃដែលជារបស់តតិយជន ។
បែបបទនៃការទទួលបន្ទុកនៃការប្រើប្រាស់ និងនៃការរក្សាទុកទ្រព្យសម្បត្តិ វត្ថុ និង តម្លៃត្រូវបានកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ៦ យុត្តិកម្មនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការ

-មាត្រា 87 : ប្រតិបត្តិការដែលបានចែងក្នុងជំពូកមុនៗ ត្រូវមានលិខិតយុត្តិការជាសំអាង ។

មាត្រា 88 : លិខិតយុត្តិការនៃប្រតិបត្តិការទាំងឡាយត្រូវបានបង្ហាញដល់អង្គការត្រួតពិនិត្យ របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ តាមការសុំរបស់អង្គការនោះ ។ លិខិតយុត្តិការមិនអាចត្រូវកំទេចចោលមុនការវិនិច្ឆ័យគណនី ឬ មុនការបញ្ចប់ រយៈពេល អាជ្ញាយុកាលនៃការអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការទេ ។

មាត្រា 89 : យុត្តិកម្មនៃចំណូលដែលទាក់ទងដល់ថវិកាទូទៅ និង គណនីពិសេស ត្រូវបង្កើតឡើងដោយ :

- សេចក្តីចម្លងបញ្ជាក់របស់ដីកាចំណូល
- តារាងផលដែលប្រមូលបាន និង គណនេយ្យដែលមិនទាន់ប្រមូលបាន ។
- សំរង់សាលក្រមនៃការវិនិច្ឆ័យ និង កំណត់ហេតុ ។

មាត្រា 90 : យុត្តិកម្មនៃចំណាយដែលទាក់ទងដល់ថវិកាទូទៅ និង គណនីពិសេស ត្រូវបង្កើតឡើងដោយ :

- អាណត្តិបើកប្រាក់ លិខិតបញ្ជាក់ការពិតនៃការចំណាយដែលបានបង្កើតឡើង និងដោយហេតុបញ្ជាទាមទារបង្គំរបស់អាណាប័ក ។
- ឯកសារដែលបញ្ជាក់អំពីលក្ខណៈរបស់ឥណទាន និងសិទ្ធិឱ្យបំណុល ព្រមទាំងលិខិតទទួលប្រាក់របស់ឥណទាន ឬ និទ្ទេសបញ្ជាក់ការសងប្រាក់ ។

មាត្រា 91 : យុត្តិកម្មប្រតិបត្តិការរក្សាត្រូវបង្កើតឡើងដោយ :

- តារាងអធិប្បាយអំពីសមតុល្យ
- មូលហេតុនៃប្រាក់ បញ្ជាចំណាយ ឬបង្វែរដែលទ្វាស់គណនីត្រូវកំណត់ប្រគល់ឱ្យ ។

មាត្រា 92 : យុត្តិកម្មដែលមានចែងក្នុងមាត្រាទាំងឡាយខាងលើ ជាមួយន្ត្រូវនៃមាតិកាទូទៅមួយ ដែលរៀបចំឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។
ល្អិតណាប្រតិបត្តិការខ្លះមិនបានគ្រោងទុកក្នុងមាតិកា ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយយុត្តិកម្មដែលបង្ហាញត្រូវពិនិត្យកាត់ត្រា នូវភាពត្រឹមត្រូវនៃបំណុល និងការទូទាត់ ។

មាត្រា 93 : ក្នុងករណីមានការបាត់បង់ បំផ្លាញ ឬលួចលើកយុត្តិការដែលបានប្រគល់រួចហើយឱ្យគណនេយ្យករ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចអនុញ្ញាតឱ្យគណនេយ្យករនោះផ្តល់យុត្តិកម្មជំនួស ។

ធានី IV

គណនេយ្យ

មាត្រា 94 : គណនេយ្យរដ្ឋមានកម្មវត្ថុធ្វើការពិពណ៌នា និងត្រួតពិនិត្យនូវប្រតិបត្តិការទាំងឡាយ ព្រមទាំងផ្តល់ព័ត៌មានរបស់អាជ្ញាធរត្រួតពិនិត្យ និងគ្រប់គ្រង ។

ដើម្បីសំរេចបញ្ហានេះ គណនេយ្យត្រូវរៀបចំឡើងដើម្បីអាច :

- យល់ដឹង និងត្រួតពិនិត្យ ប្រតិបត្តិការថវិកា និងប្រតិបត្តិការរក្សា
- កំណត់លទ្ធផលប្រចាំឆ្នាំ
- បញ្ចូលកិច្ចប្រតិបត្តិការ ក្នុងគណនេយ្យសេដ្ឋកិច្ចជាតិ
- បង្កើតស្ថិតិហិរញ្ញវត្ថុ ដែលបង្ហាញស្របតាមបង្គោល " ច្បាប់ " អន្តរជាតិ ។

មាត្រា 95 : ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃ ចទ្ទបញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងមាត្រាទាំងឡាយខាងក្រោម ការកំណត់វិធានទូទៅ នៃគណនេយ្យជាបន្តករបស់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា 96 : គណនេយ្យរដ្ឋមាន :

- គណនេយ្យទូទៅ
 - គណនេយ្យបំព្រួញ នៃរដ្ឋនេយ្យចំណូល និង បុរេប្រទាន
 - គណនេយ្យពិសេស នៃរូបធាតុ, តម្លៃ និងមូលបត្រ, រូបិយវត្ថុបរទេស ព្រមទាំងគំរូលិខិត, ប័ណ្ណ, តែមប្រិ និង លក្ខណៈគ្រប់គ្រងសំរាប់បោះផ្សាយ និងលក់ ។
- ម្យ៉ាងទៀត តេអាចរៀបចំគណនេយ្យវិភាគមួយ ឬច្រើនក្នុងផ្នែកខ្លះ ដោយប្រកាសរួមរបស់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា 97 : គណនេយ្យរដ្ឋ ត្រូវកាន់រូបិយវត្ថុជាតិ

ប្រតិបត្តិការប្តូរប្រាក់ដែលជាប្រតិបត្តិការថវិកា ឬរតនវត្ថុ ដោយរូបិយវត្ថុបរទេសជាសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខរបស់ធនាគារជាតិ កម្ពុជា ។ បដិភាគជាប្រាក់រៀលនៃប្រតិបត្តិការទាំងនោះ ត្រូវបានកាត់ត្រាខាងឥណទាន ឬខាងឥណពន្ធ ដោយធនាគារ ចូលគណនីចរន្តរបស់ធនាគារ ។ រូបិយវត្ថុបរទេសដែលរដ្ឋបាលសាធារណៈនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំណូលបានពីការ បង់ពន្ធ សិទ្ធ អាករ និងផលិតផលផ្សេងៗ ត្រូវបានប្រគល់ឱ្យគណនេយ្យករធនាគារដើម្បីបង់ចូលធនាគារជាតិកម្ពុជា ហើយប្តូរប្រាក់រៀលមុននឹងកាត់ត្រាចូលគណនីចំណូលថវិកាទាំងឡាយដែលត្រូវគ្នា ។

ជំពូកទី ១
គណនេយ្យទូទៅ

មាត្រា 98 : គណនេយ្យទូទៅរបស់រដ្ឋបង្ហាញ

- ប្រតិបត្តិការ ថវិកា
- ប្រតិបត្តិការ រតនវត្ថុ
- ប្រតិបត្តិការ ធ្វើជាមួយគតិយជន

គណនេយ្យទូទៅ បញ្ចេញឱ្យឃើញនូវលទ្ធផលនាដំណាច់ឆ្នាំ ។

គណនេយ្យទូទៅ ត្រូវបានកាន់តាមវិធីទ្វេភាគ ។

មាត្រា 99 : គណនេយ្យទូទៅរបស់រដ្ឋ ត្រូវបានកាន់អនុលោមតាមប្លង់គណនេយ្យមួយ ដែលកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាតិកាគណនី ដែលបើកក្នុងគណនេយ្យទូទៅកំណត់បែបបទនៃការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណនីទាំងឡាយ ។

មាតិកាទាំងនេះត្រូវ រៀបចំឡើងតាមលំនាំប្លង់គណនេយ្យទូទៅ ។

មាត្រា 100 : ក្នុងលក្ខខណ្ឌ និងព្រំដែននៃមុខការរបស់គណនេយ្យករនីមួយៗ គណនេយ្យទូទៅរបស់រដ្ឋត្រូវបានកាន់ដោយគណនេយ្យករ ផ្ទាល់របស់ធនាគារ និងដោយគណនេយ្យករ នៃរដ្ឋបាលហិរញ្ញវត្ថុ ។

គណនេយ្យនេះ ត្រូវបានប្រមូលផ្តុំដោយគណនេយ្យករកណ្តាលនៃធនាគារ ។

គណនេយ្យនេះ ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយរាល់ខែ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ២

គណនេយ្យរដ្ឋទេយ្យ

- មាត្រា 101 : រដ្ឋទេយ្យករ មានកាតព្វកិច្ចកាន់គណនេយ្យដែលទម្រង់គណនេយ្យនេះត្រូវបានកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ឬដោយមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។
- គណនេយ្យនេះ ត្រូវបង្ហាញឱ្យឃើញគ្រប់ពេលវេលា :
- ស្ថានភាពប្រាក់ក្នុងបេឡា ចំពោះរដ្ឋទេយ្យចំណូល
 - ស្ថានភាពបុរេប្រទានបានទទួល ចំពោះរដ្ឋទេយ្យបុរេប្រទាន ។

ជំពូកទី ៣

គណនេយ្យពិសេស

- មាត្រា 102 : គណនេយ្យពិសេសនៃរូបធាតុ, ឥដ្ឋ និងមូលបត្រ មានកម្មវត្ថុពិពណ៌នាចំនួនដែលមានស្រាប់ និងចលនាដែលទាក់ទងនឹង :
- សំភារៈ និង ទ្រព្យសម្បត្តិ
 - មូលបត្រមានចុះឈ្មោះ, គ្មានឈ្មោះ និង តាមបញ្ជា, រូបិយវត្ថុបរទេស និង ឥដ្ឋផ្សេងៗរបស់រដ្ឋ ឬដែលត្រូវប្រគល់ធ្វើទុកនឹងរដ្ឋ ។
 - រូបិយវត្ថុបរទេស ក្នុងករណីដែលបានចែងក្នុងវត្តមាន នៃមាត្រា 97 ខាងលើ
 - ឥណ្ឌូទិច, មូលបត្រ, ប័ណ្ណ, ត្រីប៊ូ ឆិប ឈាបប័ត្រទុកសំរាប់បោះផ្សាយ និង លក់ ។
- វិធានគណនេយ្យ ត្រូវបានកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។
- មាត្រា 103 : គណនេយ្យពិសេស ត្រូវបានកាន់ដោយគណនេយ្យរដ្ឋ ឬដោយរដ្ឋទេយ្យករ ឬអ្នកកាន់កាប់ដោយឡែក ។
- មាត្រា 104 : គណនេយ្យកររដ្ឋទទួលបន្ទុកកាន់គណនេយ្យពិសេស ត្រូវរៀបចំជាមួយ នឹងគណនីគ្រប់គ្រងប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួននូវគណនីគ្រប់គ្រង " រូបធាតុ, ឥដ្ឋ, និងមូលបត្រ " ដែលរៀបចំក្នុងលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ៤

ភាពប្រចាំឆ្នាំ, ការចាត់ចែងគណនេយ្យ

- មាត្រា 105 : គណនេយ្យ ត្រូវបានកាន់តាមឆ្នាំ ។ គណនេយ្យនៃឆ្នាំនីមួយៗមាន :
- ប្រតិបត្តិការថវិកាទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធ ជាមួយ ថវិកានៃឆ្នាំដែលអនុវត្ត ។
 - ប្រតិបត្តិការធនវត្ថុទាំងអស់ និង ប្រតិបត្តិការដែលមានចែងក្នុងមាត្រា 86 ខាងលើដែលបានធ្វើក្នុងអំឡុងឆ្នាំព្រមទាំងប្រតិបត្តិការនិយ័តកម្ម ។

មាត្រា 106 : ចំណូលត្រូវបានគិតចូលក្នុងថវិកានៃឆ្នាំ ដែលក្នុងអំឡុងនោះ ចំណូលទាំងនេះត្រូវបានប្រមូលដោយគណនេយ្យសាធារណៈ

មាត្រា 107 : ចំណាយត្រូវបានគិតចូលក្នុងថវិកានៃឆ្នាំ ដែលក្នុងអំឡុងនោះ អាណត្តិទាំងឡាយត្រូវបានចុះទិដ្ឋាការដោយគណនេយ្យកម្មវិធី ។

មាត្រា 108 : ទិដ្ឋាការចុះកិច្ចសន្យានៃចំណាយជាប្រក្រតី ក្រៅពីចំណាយប្រព័ន្ធនៃ បំណុលធ្វើអន្តរាគមន៍ក្រោមថ្ងៃទី ១០ វិច្ឆិកា នៃ ឆ្នាំនីមួយៗបានទេ រៀបរៀងតែមានភាពប្រញាប់ ។

មាត្រា 109 : ការសន្យាដែលអាណត្តិបើកប្រាក់មិនបានប្រតិបត្តិការនៅថ្ងៃទី ៣១ ធ្នូ ត្រូវបានកាត់ត្រាជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងឆណ្ញាតនៃថវិកា នៃឆ្នាំបន្ទាប់ ។

មាត្រា 110 : ចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ធ្នូ នៃឆ្នាំនីមួយៗនិងក្នុងកំរិតមួយភាគដប់ពីរ នៃឆណ្ញាតប្រចាំឆ្នាំកំពុងប្រព្រឹត្ត ការសន្យា ចំណាយជាប្រក្រតី អាចធ្វើបានក្នុងករណីមានភាពប្រញាប់លើឆណ្ញាតនៃឆ្នាំបន្ទាប់ ។ ការសន្យានេះចែងថា ការប្រតិបត្តិនៃសេវាមិនអាចធ្វើអន្តរាគមន៍បានមុនថ្ងៃទី ០១ មករា ទេ ។

មាត្រា 111 : រហូតដល់ថ្ងៃ ២៨ ខែ កុម្ភៈ ប្រតិបត្តិការនិយ័តកម្ម ត្រូវបានពិនិត្យកាត់ត្រាជាលំដាប់នៅថ្ងៃទី ៣១ ធ្នូ ។
ប្រតិបត្តិការនិយ័តកម្មទាក់ទងដល់ :

- ការកាត់ត្រាជាស្ថាពរនៃចំណូល ឬនៃចំណាយ ដែលបានពិនិត្យកាត់ត្រាជាលំដាប់នៅថ្ងៃទី ៣១ ធ្នូ ជាអាទិទូល ឆណ្ញាតកាត់ត្រាបណ្តោះអាសន្ន ។
- អាណត្តិនិយ័តកម្ម ដែលទាក់ទងដល់ចំណាយដែលបានទូទាត់ដោយរដ្ឋទេយ្យកម្មបុរេប្រទានមុនថ្ងៃទី ៣១ ធ្នូ ។
- ការកែប្រែលំដាប់ឧបសគ្គ ។
- ប្រតិបត្តិការប្រមូលកិច្ចការគណនេយ្យកម្មនៃអង្គការរដ្ឋបាលហិរញ្ញវត្ថុ និង គណនេយ្យកម្មនៃរដ្ឋបាលខេត្ត-ក្រុង ។

ជំពូកទី ៥

លទ្ធផលប្រចាំឆ្នាំ និង គណនីបច្ចុប្បន្ន

មាត្រា 112: គណនីលទ្ធផលពិពណ៌នាអំពីសំណុំឈ្មួស និងឱនភាពដែលបង្កើនឡើងក្នុងអំឡុងការគ្រប់គ្រងនីមួយៗ ។ ដោយហេតុនេះ ត្រូវកាត់ត្រាចូលគណនីលទ្ធផល គឺសមតុល្យនៃចំណូលនិងចំណាយថវិកាទូទៅ និង ឈ្មួស ឬ ឱនភាពដែលពិនិត្យឃើញ អនុលោមតាមបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលទាក់ទងដល់ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុក្នុងការប្រតិបត្តិគណនីពិសេសទាំងឡាយ របស់រដ្ឋបាល និង ប្រតិបត្តិការរដ្ឋបាល ។

មាត្រា 113: គណនីទាំងឡាយរបស់រដ្ឋត្រូវបាន (រៀបចំ) ធ្វើឡើងរាល់ឆ្នាំដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ គណនីទូទៅនៃ ការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលហិរញ្ញវត្ថុមាន :

- តុល្យភាពទូទៅ នៃគណនីដែលបានសំយោគគណនីរបស់គណនេយ្យកម្មសាធារណៈ
- អត្ថាធិប្បាយអំពី ចំណូលថវិកា
- អត្ថាធិប្បាយអំពី ចំណាយថវិកាដែលបង្ហាញសំរាប់ក្រសួងនីមួយៗ នូវចំនួនទឹកប្រាក់ចំណាយតាមពុំពួកដែល បញ្ជាក់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាក់ព័ន្ធ
- អត្ថាធិប្បាយអំពី ប្រតិបត្តិការដែលបានពិនិត្យឃើញក្នុងគណនីពិសេសរបស់រដ្ឋបាល
- អត្ថាធិប្បាយពី គណនីលទ្ធផល

និព្វាយអំពីចំណាយរបស់ក្រសួងនោះ ដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុបានធ្វើឡើង ។

មាត្រា 115: គណនីគ្រប់គ្រងរបស់គណនេយ្យរដ្ឋ ត្រូវបានធ្វើជូនរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលដាក់ឱ្យរចនាការកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុ ពិនិត្យមុនថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា នៃឆ្នាំបន្ទាប់ ។

មាត្រា 116: សភាជាតិអនុម័តគណនីទាំងនោះ ហើយទូទាត់ថវិការដ្ឋជាស្ថាពរ ។
សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការទូទាត់ថវិការដ្ឋ ត្រូវបានដាក់ជូនសភាជាតិមុនដំណាច់ឆ្នាំ ។ សេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះផ្អែកលើគណនី ទូទៅនៃការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលហិរញ្ញវត្ថុ និងលើរបាយការណ៍គ្រប់គ្រងទាំងឡាយដែលរៀបចំដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងធានា និង លើសេចក្តីប្រកាសទូទៅ អំពីសិទ្ធិសភាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១២២ ។

តារាង V

ការត្រួតពិនិត្យ

ជំពូកទី ១

ការត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រង របស់អាណាប័ក

មាត្រា 117: ការត្រួតពិនិត្យលើការគ្រប់គ្រងរបស់អាណាប័ក ត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋសភា អង្គការ និង គណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យ ដែលមានសមាសភាព និងដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា 118: រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ធ្វើការត្រួតពិនិត្យដែលបានច្រាច់ទុកក្នុងមាត្រាមុនតាមរយៈអធិការកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុ និង អ្នកត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា 119: រដ្ឋមន្ត្រីទាំងឡាយធ្វើការត្រួតពិនិត្យកិច្ចប្រតិបត្តិទាំងឡាយរបស់អាណាប័កក្រោមឱវាទ ដោយពិធីត្រួតពិនិត្យដោយផ្ទាល់ ឬ តាមរយៈក្រុមត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា 120: គណនេយ្យក្រុមរដ្ឋធ្វើការត្រួតពិនិត្យលើប្រតិបត្តិការរបស់អាណាប័ក ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣ ខាងលើ ។

ជំពូកទី ២

ការត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងរបស់គណនេយ្យក្រុម

មាត្រា 121: ការត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងរបស់គណនេយ្យក្រុម ត្រូវបានធានាក្រោមអំណាចរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយឯកភាពនៃក្រុមថ្នាក់លើរបស់គណនេយ្យក្រុម និង ដោយអធិការកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុ ។

តារាង VI

អនុបញ្ញត្តិ និង អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា 122: គោលការណ៍ចម្បងទាំងឡាយស្តីពីកិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ និងគណនេយ្យដែលជាលទ្ធផលនៃការប្រតិបត្តិ ថវិការដ្ឋ អាចអនុវត្តក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការសមូហភាពមូលដ្ឋាន និងគ្រឹះស្ថានសាធារណៈទាំងឡាយចំពោះការប្រតិបត្តិថវិការដ្ឋរបស់ខ្លួន។

19